

Barn og ungdom etter skilsmisse

Også norske barn og ungdommer har økt risiko for å utvikle problematferd etter skilsmisse.

PUBLISERT 1. oktober 2008

KYRRE BREIVIK

forsvarte den 10. april 2008 sin avhandling *The Adjustment of Children and Adolescents in Different Post-Divorce Family Structures. A Norwegian Study of Risks and Mechanisms* for dr.philos.-graden ved Universitetet i Bergen.

Relativt få studier er blitt gjort på skilsmissebarn i Norge, men en rekke utenlandske studier, særlig fra USA, har vist at denne gruppen har en økt risiko for å utvikle problemer som antisosial atferd, svake skoleprestasjoner, depresjon og stoffmisbruk sammenlignet med barn/ungdom som bor i kjernefamilier. En skal imidlertid være varsom med å generalisere resultater fra USA til norske forhold. En nokså populær antakelse har lenge vært at den økte risikoen hos skilsmissebarn er betydelig lavere her enn i USA grunnet de langt mer omfattende støtteordningene i de nordiske land.

Doktorgradsarbeidet baserer seg på data fra over 4000 11-15 åringer hentet fra Den nye Bergensundersøkelsen mot mobbing 1997-1999, ledet av Professor Dan Olweus, Hemil-senteret, UiB. Resultatene fra undersøkelsen gir lite støtte til antakelsen om at skilsmissebarn i Norge er mindre utsatt for å utvikle problematferd enn i USA; den økte risikoen for denne gruppen var meget lik den en vanligvis har funnet i amerikanske studier. Doktorgradsarbeidet inneholder også en meta-analyse av publiserte nordiske studier på området som i stor grad støtter dette funnet. I likhet med studier fra USA

viser Bergensundersøkelsen at forholdsvis dårligere økonomi synes å forklare en del av risikoen for å utvikle problematferd hos barn som bor hos alenemødre.

Resultatene fra studien tyder på at ungdommers tilpasning i ulike familiestrukturer etter skilsmissen varierer. Ungdom i husholdninger med mor og stefar hadde omtrent samme forhøyede risiko (liten til moderat) for å utvikle ulike former for problematferd sammenliknet med ungdom i kjernefamilier. Ungdommene som bodde med alenefar, syntes å ha en spesielt høy risiko for å utvikle antisosial atferd og bruk av rusmidler. Deres jevnaldrende i familier med delt omsorg syntes å ha en mer begrenset risiko for å utvikle problematferd innenfor de fleste områder.

Når det gjelder mulige mekanismer, tyder resultatene også på at en god del av den økte risikoen for å utvikle problematferd hos skilsmissebarn er forbundet med manglende tilsyn fra foreldrene og noe mer konfliktfylte foreldre-barn-relasjoner.

Kontakt kyrre.breivik@psyhp.uib.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 45, nummer 10, 2008, side